

Geographiæ Liber I.

7

Idem nobis patebit, si per instrumentum, quo sublimiora considerantur, eleuationes poli in terminis fuerint obseruatae, necnon positione animaduersa, quam distantia ad alium habet meridianum. Per quod etiam Meteoroscopium multa alia utilissima facile deprehendere possumus. Sed & quolibet die & nocte iuxta obseruationis locum eleuationem poli Borealis, omnique hora situm meridionalem, necnon hasitudines declinationum + ad ipsum, hoc est, quales faciat angulos per viam descriptus circulus maximus cum meridiano, ad signum quod est super uerticem: per quos similiter quæ sitam circumferentiam ex ipso ostendimus Meteoroscopio: & eam quoque, quæ inter duos intercipitur meridianos, quum alij fuerint quam æquinoctialis paralleli. Ita ut per talē modum, si solum distātia una recta in terra fuerit dimensa, totus etiam numerus stadiorum, quos ambitus continet, inueniri possit. Per hæc inde reliquum, necnon aliorum itinerum interualla, etiam sine dimensione cognoscuntur, licet non penitus fuerint recta, neq; sub eodem meridiano aut parallelo constituta, dummodo id quod ad omnem inclinationem proprium est, diligenter accipiatur, pariter & terminorum eleuationes obseruentur. Rursus etiam per rationem circumferentiae, quæ distantiam extendit ad circulum maximum, stadiorum quoq; multitudo à deprehensō totius terræ ambitu facile considerari potest.

Quod ea quæ ex apparentibus obseruata sunt, præferri debeant ijs, quæ ex peregrinationis comperta sunt historia.

CAPUT IIII.

Igitur quum hæc ita se habeant, si ij, qui particulatim regiones peragraruū, talibus quibusdam obseruationibus usi fuissent, certam penitus orbis descriptionē facere potuissent. Verum solus Hipparchus, nobis paucarum ciuitatum (respectu tantæ multitudinis, quam in Geographia designare necesse est) eleuationes poli Borealis tradidit, easq; eidem subiectas parallelo. Quidam uero cum illis pariter loca quædam opposita, non quæ æqualiter ab æquinoctiali distarent, sed quæ plane sub eodē essent meridiano, ex eo quod mutuae eorū nauigatiōes secundae ad arctum, uel notum tenderent. Distinctæ uero quamplurimæ, et præcipue illæ, quæ ad ortum, uel occasum uergunt, imperfectiorēm assequitæ sunt traditionem: non incuria eorum, qui historias considerunt, sed ideo for-

sitan, quia consyderationes Mathematicales nondum exactè erant perceptæ, nec adhuc multæ defectiones Lunares eodem tempore, in locis diuersis obseruatae fuerat. Nam literis manudatum est Eclipsim eā, quæ hora quinta in Arbelis accidit, Carthagini apparuisse secunda. Ex quibus manifestum redditur, quot temporibus + æquinoctialibus inter se loca distēt, ad ortum uel occasum. Rationabile igitur erit, & his consequēs, eum qui Cosmographiam tractare uelit, ea loca, quæ per diligentiores obseruationes deprehensa sunt, designationi sue tanquam fundamenta quædam præsupponere, que uero ab alijs tradita sunt, his adaptare, quo usque positiones eorum inuicem, cum ijs quæ prius fuerunt obseruata, tāquam traditionibus certiora, potissimum congruant.

+ Id est, quot logitudinis gradibus. erat nang; ibi. 45. gradus, quorum quindeni in æquinoctiali horam faciunt: & tempora ideo dicuntur, quia per eos tempora mensurantur.

Quod historijs nouissimis magis sit adhæendum, propter mutationes, quæ per tempora accidit in terra.

CAPUT V.

Gitur descriptionis aggressio, tali forsitan cōtinetur proposito: uerū, quēadmodum in cūctis locis, quæ uel propter magnitudinis excessum, uel quia non semper eodem se habet modo, non penitus deprehensa sunt, semper tempus ipsum historiam certiore ueluti perferre solet: ita etiam in Geographia accidit. Constat enim per ipsas temporum traditiones, multas partes continentis terræ, quæ à nobis habitatur, nondum propter difficilem magnitudinis peragrationem ad notitiam peruenisse. Quasdam uero non tales ac fertur esse, eorum culpa, qui historias exceperunt fabulosissimas. Non nullas autem nunc longè aliter quam olim habere, uel propter particulares earum deuastationes, uel etiam immutationes. Vnde necesse est, ut ibi nouissimis temporis nostri traditionibus, penitus quasi adhæreamus, obseruantes obiter & historiæ antiquæ expositionem, necnō prædictorum dijicationem, ut liquere possit, quid fide dignum, quidue sit erroneum.

De Geographica Marini enarratione.

CAPUT VI.

Arinus itaque Tyrius, nouissimus eorum qui nostro fuerunt tempore, parti huic summo studio incubuisse uidetur. Patet enim plurimas eum historias euoluisse, ultra eas etiam quæ

Tempus et si omnis generis sapientiam et matrem rerum experientiam secum adferat, in Geographica tamen historia peculiarem rationem habet, ob regnum accidentes mutationes.